

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer kedden és pénteken.

Á r a :
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői s kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
íródája, Nagypiaczon.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Magyar-román testvériségi ünnepély, apr. 22-ikén.

I.

Mielőtt az ünnepély leírásába kezdenénk, első helyen közöljük a rendező bizottság által király ő felségéhez intézett hódolati nyilatkozatot és az erre kapott kegyes választ.

T á v í r a t.

Ő felsége főudvarmesterének, herceg Hohenlohe ő főméltóságának Bécsben.

A brassói románok és magyarok testvériségi ünnepélyén épen most megszűnni nem akaró lelkesedett örömkifejezések közt következő pohárköszöntés tartatott:

„Ő felsége, a mi legfennségesebb urunk, alkotmányos császáruk és királyunk, kinek atyai szíve közös hazánk minden népét egyenlő szeretettel karolja át, valamint az egész magas uralkodó ház: Hoch! Eljen! Se traiésca!

T Á V I R A T. A román és magyar testvériségi ünnepélyt rendező bizottmányhoz Brassóban. —

Az állam tanácsos, kabinet director v. Braun a románok és magyarok testvériségi ünnepélyt rendező bizottmányának Brassóban:

Ő Felsége a császár és király azon loyális gondolkozásmódot, mely a tegnapi ünnepély alkalmával irányában nyilvánult, köszönettel és kegyteljesen tudomásul venni méltóztatott.

Bécs, april 23-án 1871.

II.

Az ünnepély előzményei.

A „Nemere“ tisztelt olvasói vehették észre egy idő óta, hogy helyben lakó román polgártársaink és a magyarság közt a bizalomnak mind több-több jele merült fel. —

Még nagyobb örömmel tapasztaltuk ezt mi, helyben lakó magyarok, a kik többet és közvetlenebbül tapasztaltunk ezen bizalmi jelekből, mint az ujság útján lehetett tudomásul szerezni.

Valamint a gyümölcs érését, vagy a virág nyílását nem lehet fokonkint meghatározni; inkább csak a bevégzett állapotokról, bimbóról, virágról, ért gyümölcsről számolhatunk: olyan-szerűleg voltunk ezen közeledéssel.

Derék polgárok mindkét részről gyakran gondolhatták, — gondolatoknak kifejezést is adtak többször, — hogy jó volna a politikában is úgy lenni, mint üzleti is társadalmi érintkezésben van sok román sok magyarral. —

Egyszer aztán azon vettük észre, hogy

román ösmerőseinkkel politikai gondolatainkat is teljes bizalommal közöljük.

Igy volt kész a hangulat, előidézve közös érdekek és kölcsönös rokonszenv által. —

A mi magát a 22-ikén tartott egyesülési ünnepélyt illeti, erre nézve — őszintén meg kell vallanunk — nagy befolyással volt a szászok által hirdetett győzelmi ünnepély.

Igen bosszantólag hatott ránk, hogy midőn birodalmunk német felében is elvannak tiltva az efféle ünnepélyek; midőn Helvetiában és Romániában az effélék el-
lentüntetéseként vontak magok után: ezek a mi szászaink elég vakmerők, itt a magyar királyság szélén, olyan törvényhatóságban a hol a más két nemzetiséggel szemben feltűnő kisebbséget képeznek, — elég vakmerők kihívni a közvéleményt.

Igaz ugyan, hogy időközben a „Kr. Ztg.“ kezdte magyarázni, hogy ők voltaképen nem is annyira a német „győzelmekért“, mint a német fegyverek által kivívott „békéért“ ünnepelnek.

Ez azonban semmikép sem enyhítette a dolgot, sőt még növelte a bosszankodást, mert minden embernek az annyira ösmeretes csürés-csavarási politikát juttatta

Ugy látszik, hogy a szász urak vagy próbára akarták tenni az ország kormány és a hazafias érzelmű magyar-román lakosság türelmét; vagy épen óhajtották az utszai zavart, hogy nekik is részök legyen a német dicsőséghez néhány bevett fejjel; hogy aztán ország-világszerte hirdethessék a kiváltságolt kulturáért szenvedett martýromságot.

Annyira ingerlő és kihívó volt eljárásuk, hogy nem lett volna esoda, ha kikapták volna a magokét úgy, mint Bukarestben és Zürichben.

Egyetértő magyar és román hazafiak közt azon gondolat ért meg most, hogy ne engedjünk semmiféle utszai demonstratiót, mint szabad és többségben levő néphez illetlent; ne szolgáltassuk ki szász uraknak az annyira keresett martýrkoszorút: ellenben valamely más uton tüntessük ki, hogy többen is vagyunk, hazafiak is vagyunk.

Ezen gondolat társadalmi uton megérvén, miután meggyőződünk, hogy egyik részen sincs ellenmondás: csak a tényleges kezdemény volt hátra.

Ekkor, f. hó 15-ikén, megjelentek a magyar kaszinóban Diamandi Manule, Román Miron nyugalmazott százados és Padura János kereskedő urak, mint a román kaszinó választottjai. A magyar kaszinóban jelen levők, nem mint kaszinó-tagok, hanem mint magyar polgárok, — azonnal választottak részükről is hármass bizottságot Kenyeres Adolf, ügyvéd és e lapok szerkesztője, Lázár Gerő és Vasadi József kereskedő urak személyében.

A bizottság megkezdte tanácskozásait azonnal és megállapodott, hogy ugyanazon napon, melyre a Kronstädter Zeitung német ünnepélyt hirdetett, tartassék a különböző nemzetiségű honpolgárok testvériségi ünnepélye; és hivassanak meg a ren-

dező magyarok és románok nevében mindennyelvű más polgárok.

Ez értelemben szerkesztetett a fölhivás, mely megjelent az itteni magyar, román és német lapban, s falragaszokon is olvasható volt három nyelven.

Miután az itteni németek is (nem szászok) tömegesen kezdtek csatlakozni a mi ünnepünkhöz, a bizottság közülök is bevett két tagot Ludwig és Vizi Ferencz urak személyében.

A bizottság folyton tanácskozott és működött; működésének eredménye a megállapított program szerint fényesen lefolyt ünnepély, a mint a következő részben olvasható.

Mielőtt arra átmennénk, pár megjegyzést még!

Az előadottakból láthatólag megért dolog volt magyarok és románok közt ezen ünnepély megtartása, mert annak előfeltételei: egyetértés és közös lelkesedés kifejlődtek már régebb.

Azt azonban nem állíthatjuk, hogy okvetetlen április 22-ikén tartottuk volna meg; és bevalljuk, hogy a nap elhatározására döntő befolyást gyakorolt a szászoknak ugyanaz napra hirdetett diadalünnepe.

Ugy gondolkoztunk, hogy míg a magyarok és románok egyesülése a haza nejjő lesz egyuttal egy kis erkölcsi lezckének is azok számára, a kik ezen jelszavak alatt ünnepeltek:

„Aller Wasser König ist der Rhein;
Die Donau soll seine Gemahlin sein.“
Továbbá:

„Wer Unglück im Kriege will ha'n,
Der fange es mit dem Deutschen an!“

Most már tovább mehetünk!

III.

Az ünnepély lefolyása.

Az ünnepély a bizottmány által meghatározott program szerint ment végbe. Folyó hó 22-én reggeli 6 órakor husz ágyu lövés adta tudtára Brassó lakóinak, hogy nem mindennapi eseménynek lesznek szemtanúi.

A délutáni órákban a lakosság nagy része telhagyta a munkát és ünnepélyesen öltözködve az utszákra csoportosult.

Estvéli 6 órakor újból ágyu-lövések jelezték az ünnepély kezdetét. Az ünnepély kezdete helyén a Bolgárszegben a román gymnasium előtti tér telve volt emberekkel. Az ünnepély a néphymnussal kezdetett meg a mely a diszruhában megjelent es. k. Lajos bajor herceg 62 sorezred zenekar által játszatott és a jelenlevők által lelkes éljen kiáltásokkal fogadtatott.

A rendező bizottmány a gymnasium előtti lépcső emelvényén állott; az emelvény két szélén a magyar és román nemzeti zászlók, közepén pedig a birodalom zászlója tartatott, diszruhába öltözött zászló tartók által, négy, a két nemzet szalagával diszitett zászló-tisztelet-örökkel; a választott tizenkét rendfelügyelő kört képzett az emelvény alján.

Az ünnepélyt e lap szerkesztője nyi-

totta meg és magyar nyelven tartott üdvözlő beszédében körülbelül a következőket mondotta.

Kenyeres Adolf beszéde:

Polgártársak! Üdvözlöm önöket a haza, a szabadság és testvériség nevében!

Aldom a sorsot, mely megengedé érdem azon napot, a melyen az én és velem együtt ezerek leg-hőbb vágya teljesül.

Testvérek! ezer viharos év vonult el felettünk; bánattal és keserűséggel voltak keverve napjaink, de mi állunk ős erőnkben; drága anyánk a közös haza fenntartá szeretett gyermekeit egy jobb sors élvezésére. —

Voltak elleneink, kik eltiporással fenyegettek, de együtt találták a szerető testvéreket, és véres fővel hagyták el a híven védett haza határait.

Voltak ellenségeink — és ezek a leggonoszabak — kik lelketlen ámitással akarták felzavarni a család nyugalmát, és hideg számítással csepegtették sziveinkbe a bizalmatlanság keserű mérgét.

Sötét és hideg éjszakában kóboroltunk; nem tudtuk egymást fölesmérni, és szívünkben a szeretet magva dermedve hevert.

A magyar és román nemzet fiai közül sokan óhajtottak a dermesztő hideg eltávolítóját, az áldott napot; a mely a szeretet magvát dúsan termő fává növelje. —

Es imé a brassai románoknak és magyaroknak feltűnt a dicső nap; két testvér, kik idegenként kerülték egymást, fölesmérték, hogy egy anya szeretett gyermekei, hogy sorsuk és életük úgy össze van forrva, mint egy szívnek két kamarája, melyek mindenikének egyenlő erővel kell működnie, nehogy a szív dobogása megszűnjön.

E nap emléke legyen a testvéresült román és magyar nemzetnek Brassóban, legszebb diadal-ünnepé, és adja a mindenható, hogy a közöttünk a haza szabadság és testvériség nevében létre jött szent frigy örökké tartó legyen!

Éljenek brassói szeretett román testvéreink!

Erre román gymnasialis tanár Dr. Popp Miklós következőket felelte.

Popp tanár beszéde:

Urak és testvérek! Elvitázhatatlan igazság van, hogy a polgárok egyetértésén erők és alkalmak lehet egyformán, egyesült erővel lelkesülnek a közérdek iránt. Egy nép boldogságát csak ott láthatjuk, a hol az önző törekvések a közteendők befolyással nem bírnak; a hol a magánérdekek eltűnnek, ha államról, hazáról vagy országról van szó. Egy nap melegít és egy haza táplál mindnyájunkat — tehát a nagy természet itten nem tesz különbséget ember és ember közt; csak az emberi célzatos törekvések azok, a melyek elkülönítést, egyenlenséget szülnek, és jaj ezen országoknak, a melyben ezen daemóni törekvések gyökeret vertek és ki nem irtathatnak.

Urak, és polgártársak! nagy örömmel fejezem ki boldogító köszönetemet a brassói románok nevében az előttem szóló ügyvéd Kenyeres ur által kimondott üdvözlőért. Azon őszinte érzelmek és testvériséget kifejezése minket annyival nagyobb bámulatba hozott, mivel a mostoha scrs régibb időktől óta a jelen korig arra ítelt volt, hogy a feudális rendszer nyomó járma alatt szenvedjünk és nyögjünk. A hazáért együtt harcoltunk és együtt ontottuk vértünk és jutalmul ezért a szegény román számáram nem volt egyéb a gunynál, igazságtalanságnál és üldözésnél. Nehéz volt sorsunk a csatában, de nehezebb még a békeesség idején. Sötétségben jártunk, mondá nagyon helyesen az előttem szóló ur. — a nélkül, hogy egyik a másikunkat ösmertük volna, a nélkül, hogy tudtuk volna, hogy itten minden hazafi egyformán hivatva van és köteles a haza boldogságáért áldozni. Ezen hibák következményeit megérezte, érezzük mi és érzik kegyetek is, mert a tény bizonyítja, hogy ma mindnyájan hátrább állunk más művelt nemzeteknél. — Kifejezvé ezután szónok, hogy ezen örvendetes kezdetnek általánossá válását reméli, így végzi beszédét:

Élénk örömmel üdvözljük ezen egyesülési lépést, őszinte egyesülést érhetünk, mert csak egy oly egyesülés biztosíthat mindnyájunknak előhaladást; készek vagyunk testvériséget kötni az igazság és egyenlőség alapjain. Egyesüljünk tehát úgy, hogy az eredmény minket és utódainkat győzdtesen meg ezen lépés nagyváltáról. Eternizáljuk ezen napot és tegyük politikai életünk egy új kora napjává. Adja Isten, hogy mán túl közös teendőinkben ne működjünk többé mint magyarok, románok és németek, hanem mint egyenlő jogu testvérek és hazánknak fiai!

Éljen a testvériség!!

Mindkét beszéd lelkes éljen kiáltásokkal fogadtatott.

A beszédek végeztével a menet meg-

indult, elől a zenekar, után a zászlók, a díszőrséggel, ezek után a bizottmány és az ünnepélyben részt vevők, kik közül megemlítjük a szomszéd Háromszék, Felsőfejérmegye valamint t. Szt.-György küldöttségeit, az egész honvéd tiszti kart, a román papságot s. a. t. négyes sorokban.

A menet valóban nagyszerű volt: a résztvevők számát mintegy három-négyezerre lehet tenni, az összegyűlt bámészakodó nép száma mint egy 10—15 ezerre ment; a házak ablakai telve voltak nézőkkel. A menet a Szentlélek utján vonult be a városba, az ez utzában levő román kaszinót éljenezte, a Halpiacra átvonulva, a nagypiacra a magyar kaszinó előtt egy percze megállott, a nők által a zászlók számára szentelt magyar, román, nemzeti színű szalagokkal díszített ékes koszorukat átvéendő. A magyar kaszinót is éltetve a nagypiacra átvonult a Klastromutezán és az azon kívül fekvő nagytéren át az arany naphoz címzett vendéglőbe.

Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a megszámlálhatlan tömeg felett tizenkét polgártársunk. Oprisiu, Tutsek, G. Popp, Jako, N. Popp, Szabady, Jónás, Keresztes, Macsiuca, Keménes, Dusioiu és Werzár, — esend- és rend- és minden lehető más örök segélye nélkül páratlan és eddig nem látott rendet tudtak fenntartani, annyira, hogy a lehető legesekélyebb kellemetlenség sem fordult elő.

A dísz termekbe felérkezve, a bizottmány által a testületileg megjelent közös tisztikar fogadtatott.

A helyek elfoglalása hosszabb időt vett igénybe, mert csak hat száz emberre volt asztal terítve, de az ünnepélyben résztvevők száma ezt sok százzal meghaladta, a mint segíteni csak részben és csak úgy lehetett, hogy az utolsó sorokban egy-egy ülve az ülőkkel cseráltak. — Fájdalom a résztvevőknek egy része nem tért be a terembe és kénytelen volt az ünnepélyt más vendéglőkben megtartani.

Az ünnepély tartama alatt választás folytán Kenyeres és Pedure elnököltek.

Az első pohárköszöntést Diamandi, Manole polgártársunk tartotta. Felsőges urunkra és királyunkra ő felségére a királynéira és az egész uralkodó családra, a mely végződni nem akaró éljenzéssel és se treaskával fogadtatott, és a melyre általános kívánságra a zenekar a néphymnust játszotta.

A második köszöntést tanfelügyelő Réthi Lajos tartotta zajos éljenzések és se treasska kiáltások között a hazát éltetve. Beszédének szövege a következő volt.

Réthi tanfelügyelő beszéde:

Polgártársak, tisztelt gyülekezet! A tisztelt rendező bizottság által felszólítottván, teljes készséggel ragadom meg az alkalmat, kifejezni ez ünnepély felett érzett őszinte és mély hazafias örvendezésemet. —

Vallás és nemzetiség az egyén meghatározásában, az emberi kegyelet ragaszkodás-tárgyai közt két igen nevezetes tényező. A ki ezeken túl teszi magát, attól nemesebb érzelmeket, a köznapiaságon túlemelkedést, fogékonytágot a kedélyvilág iránt nem igen teszünk föl.

De épen azért, mivel a vallás és nemzetiség minden egyénre nézve szabad választás vagy természeti öröklés tárgyai, — nem lehet, nem szabad ezeket tűzni irányadókul a nagyobb tömegeket érdeklő működésben.

Ha akárkinek joga van saját ösztöne szerint ápolni vallást és nemzetiséget, — senkinek sincs joga kényszeríteni mást a maga meggyőződésére.

Ez az oka, hogy megátalkodottabb, az embert méltóságából kivetkőztetőbb, a lelket undorral és elkeseredéssel eltöltött háborúk nem folytak, mint azok, a melyek vallási, vagy fajgyűlöletből viseltettek. —

S nem ez az oka e, hogy az emberiség boldog tagjai közé nem azért számítunk valamely országot, a mért sok szobatudóst, sok rendszeresinálót

számlál kebelében, — hanem azért, ha vallást és nemzetiséget minden egyénél tiszteletben tartva, közös működése céljával a mindnyáját összefoglaló hazát választja.

Mert a földi javak és az elme kincsei becses értékek ugyan; de magokban nem céljai, csak eszközi az emberi lételek. Az emberi célja az hogy társas összeműködés által könnyebbé tegye az egyén kifejlődését, biztosítsa a joggal szerzett vívmányokat.

Földi javak és az elme kincsei átokká válnak, ha ezen cél ellenében vannak fölhasználva.

Ne dicsekedjék hát egy ország sem, a mért polgárai kincseket gyűjtene, tudományban tündökölnék és fényes hadjáratokat jegyeznek történelmökre: hanem találja megelégedését, ha e nemű és egyéb segédeszközeiket arra fordítja, hogy a hazát egyetemben tegyék boldoggá, egyes tagjai támaszává és féltett kincsévé.

Én ezt a politikát tartom a legnagyobb bölcseségnek; ezt kívánom hazánknak áldásul.

Van hát okom a legőszintébb és legmélyebb hazafias örömré, midőn Brassó és vidéke magyar, román és számos német polgárait e célból látom egyesülni.

Nem áltatom magamat azonban, mintha ezen ünnepélyes egyesülés által mindent megtettünk volna, és már a célnál volnánk. Tudom, hogy nagy eredményeket csak nagy és kitartó munkával lehet elérni; tudom, hogy a mult hagyományai és a percznyi behatások élénksége sokszor fogják fátjólba vonni még e közös célt; tudom, hogy ellenségeink is vannak, a kik félnek az erőtől, a melyet egyesülésünk fog kifejteni.

Mindamellét örömmel üdvözlöm ez egyesülést, mert olyan kezdetnek tekintem, a mely ha általánossá válik országserzte és melyet ha gonddal, tapintattal fejlesztünk tovább, — sikerülni fog hazánkat valódi boldog országgá tenni: „hogy maradéka-inknak okuk leend megáldani apáikat.“

Ez ünnepély mindenestre nagy jelentőségű esemény; ha méltólag folytatattik, történelmünk lapjain a legdicsőségesebb helyek egyikét fogja betölteni.

Ennek létre jöttéért mint magyar ember és mint hazafi őszinte tisztelettel hajlok meg önök előtt, román testvérek, a kiknek lelkében viszatartólag működhetett volna túlélt rendszerek által támasztott sok keserűség, és a vágnak sok, talán másfelé vonó csábos képe: meghajlok önök előtt azon politikai értelemért, a mely szerencsésebb körülmények közt az országunkat a szűk szűk eszákja; meghajlok önök előtt az emelkedett öszintén, a melyet hazafiságért, vezérszállagú választottak.

Ha önöknek több keserűérzet leküzdésébe került az egyesülés, legyenek meggyőződve, hogy elhatározások méltó tiszteletben részestül.

Legyenek meggyőződve önök, brassai román testvérek, hogy kezűnket őszintén és tartalékgondolai nélkül nyújtjuk önök felé brassai magyarokul, s részünkről semmit sem fogunk elmutasztani, mint alkotmányos államunk egyenjogú tagjai, hogy ez egyesülést mentől általánosabbá tessük és hogy közös hazánk édes anyja legyen ép úgy önökre, mint ránk nézve!

Isten adjon e hazának olyan polgárokat, minőknek önök ez elhatározással tanusították magokat!

Legyenek önök is üdvözölve, megjelent német testvérek! Tudjuk, hogy önöket is vonzották messze fekvő csábos képek; hisszük, hogy közelben is sok ellemondásnak, sok roszalásnak lehetett kitéve elhatározások: annál nagyobb becses bir az előtünk!

Legyenek önök is meggyőződve, hogy részünkről teljes tiszteletben tartatnak családi isteneik: a nyelv s a vallás; a közhaza szolgálatában pedig nem fogjuk nyelvek és származás szerint méltányolni az érdemet. —

Isten áldása kövesse nemes törekvéseiket!

Polgártársak, magyarok, románok, németek! A kinek nevében egyesülésünk történt, a ki nem tesz nyelv és rang szerint különbséget, ha szívből jön az áldozat; a kinek emelkedése mindnyájunknak boldogsága; a ki egyesítő kapcsunk minden időkn át: közös édes hazánk éljen!

Réthi Lajos beszédére Lenger iskolatanácsos felelt következő jeles köszöntésében.

Lenger tanácsos beszéde.

Tisztelt urak, polgártársak és testvérek; A mult megmutatá, hogy az erdélyi románok, magyarok és szászok közti egyenlenségek nemcsak semmi üdvöst sem hoztak azon nemzetekre és országra, ellenben a legnagyobb bajokat.

Azonban a számtalan bajok némelyein tulesünk, ha nagy áldozatokkal is.

Az egyenlenségek mindnyájunkat gyengítettek, — és gyengéségtünkben megnyugodtunk.

Megnyugodtan kényszerülve láttuk magunkat a jövőre gondoskodni.

Mindnyájan egy jobb jövőt óhajtván, és fölhasználván a multból szerzett tapasztalatokat, minden

erőnkől igyekszünk közös kazánknak és fiainak egy kedvezőbb sorsát előkészíteni.

Ime urak! ezért vagyunk itten és szegyiülve Brassó és vidéke minden ajku polgárai közül: románok, magyarok, németek, örmények, izraeliták.

Összegyűltünk, hogy egyik másíknak testvériségi kezét nyujtsunk.

Magyarok! ti testvérikezet nyujtottatok nekünk. Multunk és jelennünk szomorubb, mint hogy gondolhatunk volna is egy ily úrvendetes tette. Irigyeljük azért e szép kezdeményezéseket. Meglévén azonban győződve, hogy ezen testvéri kéznyújtás a magyar nemzet őszinte és tisztázó érzelmeinek kifejezése és hogy az nemcsak a mi helyi érdekeink elősegítésére ezelő, hanem valóban sok viharok által látogatott hazánk boldogulását is irányozza egyfelől; más felől ős, jelenünk szerint szokásunkban lévén, hogy minden ajku polgártársainkat tiszteljük és hazánk főlemelésiért az utolsó csepp véruinket is föláldozzuk: az általatok nyujtott testvéri kezét a legnagyobb örömmel, szeretettel és testvéri őszinteséggel fogadjuk.

Mi Brassó és vidéke románai ezen egyesülést szentnek fogjuk tekinteni és igyekezni fogunk a legnagyobb tiszteletben tartani.

Ha ezen szent kapesot őszinte tiszteletben fogják tartani magyar testvéreink is, akkor biztosan remélhetni, hogy a mi helyi egyesülésünk követve lesz a haza más részeiben is, — és uraim! egyesulvén az egész román és magyar nemzet, összetett erővel működhetünk e két nemzet és a hazáért, mely egyenlő jogokat kell hogy adjon mindnyájunknak, mert mindnyájuk hű fia vagyunk a természet és igazság törvényeinél fogva.

Egyesülésünk boldogító jövőjéért emelem pobaramat: a haza fölvirágzásáért fia egyesülése által, — éljen a magyar nemzet, mely testvéri kezét nyujtott! Éljen!

Erre volt honvédőrnagy Schmidt Albert felett és fájdalmaik fejezte ki, hogy a balsors úgy akarta, hogy a szászok nem vehettek részt ezen nagy horderejű ünnepélyben.

Az országos kormányra Száva Gerő mondott pohárköszöntést, jeles beszédében felemlítvén a nehézségeket a melyekkel a kormánynak küzdenie kellett, és a nagyszerű eredményeket, melyeket hazafias működésök alatt már is kivívtak.

Pedure János rövid de erőteljes szavakkal éltette a közös hadserget és a honvédséget, mint azon tényezőket, a melyek haza szabadságára és boldogságára rendkívüli betolyással vannak.

Fuchs őrnagy a katonaság és a polgárság közötti jó egyetértésre emelt poharat, éltetvén az ünnepély rendezőit.

Ügyvéd Strevoiu tanfelügyelő Réthire mint a románok és magyarok közötti kitűnő egyetértés fő előidézőjére.

Horváth László a háromszéki tisztség küldöttségének egyik tagja a románokra, jeles szavakkal ecsetelve a románok és magyarok közötti régebb időkben is fennállott jó egyetértést.

Felsthal kitűnő szépen szólott éltetve az összes osztrák magyar birodalmat.

Diamandi a nemzetiségek közötti egységre mint a haza biztosítójára.

Oprisiu főtávirász magyarul az egység létre hozásában főtényezőre a Nemerén. Szentiványi román nyelven román testvéreinkre.

Román gymnasialis tanár a székely földi és felső fejmegyei küldöttségekre.

Alispán Maurer Victor a sajtóért emelt poharat.

Még tarttataak számtalan pohár köszöntések, de mindazokat nem sorolhatván fel csak a következőket kívánjuk megemlíteni.

Geréb János háromszéki tisztségi küldöttségi tag a román fiatalokra.

Legard tanár a honvédségre.

Diamandi Manole a francia nemzetre.

Testvérek! Mai testvéresítési ünnepélyünk jelen századunk három nagy alap elvére van építve.

Epen most jut eszembe, hogy ezen alapelveket a nemes francia nemzetnek köszönhetjük, a mely ezeket szülte és azok érvényesítéséért patokkal ontotta vérért.

Ezen nagy nemzet egyik kezében magosra tartá ezen kivívt alapelveket másíknak a kardot, azoknak utat törendő. Kormánya esztelensége következtében ezen nagy nemzetnek ki hullott kezéből a kard.

Azt hiszik némely kurta látók kiknek szeméit az ágyuk és leégetett helységek füstje elhomályosítá, hogy a nemes nemzet másik, az alapelveket tartó keze is lesujtatott. De csalódnak. Epen a leégetett helységek hamvaiból támad föl a phönix, és elérhetlen magosra tartja azokat, mert nem létezik erő a mely azokat képes volna legyőzni; a kor szelleme halad; annak senki sem állhatja útját, és ki elég esztelen azt tennie eltiportatik általa. Ebből kiindulva meg vagyok győződve, hogy a nemes francia nemzet él! élni fog; az egész emberiség haladása és boldogítása érdekeben.

Éljen a dicső francia nemzet!
Oprisiu a székely fiatalokra.
Lenger a szász nemzetre.

Az ünnepély reggelig tartott; az összegyűlt nép a szálloda előtt csak késő éjszaka távozott.

Hogy az izgatottság és végtelen nagyszámmal tolongó nép daczára a legcsekélyebb összeütközés sem fordult elő, azt hisszük, arra mutat, hogy úgy a románok mint a magyarok elég érettséggel bírnak, higgadtsággal és megfontolva járnak el ügyekben; a mások tréfaságait pedig csak mosolygással nézik. és még csak boszantónak sem tartják. Vacsora alatt a szálloda előtt tüzijáték volt, melyet több ezernyi tömeg nézett. Künn is folytak lelkes egyesülési beszédek a legszebb rendben.

Az egész ünnepély felett ritkán tapasztalható emelkedett hangulat uralkodott, melynek központját a haza és birodalom iránti lelkesedés képezte.

Magyar képviselőház.

A képviselőház apr. 20-ki ülésében az Eszterházyképtár megvételéről szóló szentesített törvény kiindítottatott, a ház küldöttségének a ház elnöke által, mire a napirend főtárgya: az eperjastarnowi vasutról szóló törvényjavaslat került tárgyalásra. A bizottságnak panaszja, hogy az építési tervek és költségvetések ismerete nélkül az osztályok a vasuti előterjesztéseket alaposan nem tárgyalhatják, a kormány részéről azon ígéretet vonta maga után, hogy a kívánt tervek ezentul a ház összes tagjai számára betekintéstül ki fognak tétetni. A törvényjavaslat ellen elvi kifogást Simonyi Ernő tett, ki általában azt kívánta, hogy a miniszterium ezentul maga dolgoztassa ki az építési terveket, s azok alapján bocsátkozzék alkudozásba a vállalkozókkal, a jelen esetre pedig azt indítványozta, hogy az eperjastarnowi vonalról a ház akkor határozzon, midőn a Galiczia felé tervezett másik vasut, a munkács-stryi vonalra nézve is törvényjavaslat lesz a napirenden. Simonyi ur ugyanis nem tartja végleg eldöntött kérdésnek, hogy mind a két vonal létesíttessék. E fölfogás, mint számos szónok kimutatta, a ház világos határozatával ellenkezőn, mely mind a két vonal kiépítését mondotta ki, a nagy többség Simonyi indítványának elvetésével a törvényjavaslatot elfogadta, mire a ház a részletes tárgyaláshoz fogott, s azt jelentékenyebb vita nélkül be is fejezte.

A „Kronstädter Zeitung“-nak.

A „Kronstädter Zeitung“ mult pénteki számában már megkezdődött a szemforgató politika. Az magyaráztatik ugyanis, hogy voltaképen az általok tartott béke-ünnep és az általunk tartott testvériségi innep ugyan egy, mert béke és testvériség hason jelentésűek.

Résziünkről ezen gyanúsítást határozottan visszautasítjuk, a következő okokból:

1) Ha önök is azt akarták volna ünnepelni, a mit mi: az ország különböző ajku népeinek egyesülését a hazaszeretben. — akkor hozzánk jöttek volna, — a mint hozzánk jöttek városunk és vidékiünk minden más ajku polgárai — a specialis szászt kivéve —; oda jöttek a szomszéd törvényhatóságok küldöttségei, oda a közös és honvédhadserg tisztikarai.

2) Az önök ünnepélyének neve sem az volt, a mit a Kronstädter elhitetni igyekszik, mert a nyilvánosan kiadott programmban határozottan ez áll: német győzelmi és békeünnep (deutsche Sieges- und Friedenseier).

3) A program szerint önök Németországra, a német hadseregre és vezéreire köszöntöttek; mi

ellenben éltettük minden itteni nyelven a magunk hazát és a magunk hadseregét.

4) Ugyancsak a program szerint önök énekeltek mindazon dalokat, melyekkel a német nép harczra tüzelte magát a lefolyt háboruban; a mi ékes bizonyossága annak, hogy önök békeünnepélyt tartottak. Nálunk ellenben játszották többször saját uralkodók himnusát és a különböző nemzetiségek dallamait.

5) Az önök ünnepélyét esendőörök és városi drabantok őrizték; sőt a program végén olvasható megjegyzés 3-ik pontja szerint különös ellenőrzésről gondoskodtak, nehogy nem várt vendégek érkezzenek. Nálunk ellenben nyitva volt a terem; nem vizsgáltuk senki kártyáit, hanem a csekély belépti díj lefizetésével részt vehetett akárki. Nálunk a 2000-nyi rendes részt vevő és a 10,000-nél több nagy közönség rendben tartására nem kellett semmi fegyveres oltalom; elég volt a polgárok miveltisége és lelkesedése.

Igy állván a dolgok, újból visszautasítunk minden gyanúsítást, mintha hasonló tendenciája lett volna a mi innepélyünknek az önökével.

Külföld.

Franciaországi események.

A katonai események fölöttébb lassan fejlődnek a francia főváros falai alatt; mert ha a versaillesi csapatoknak, sok előri csatározás, s kevés komoly erőfeszítés után, sikerül is a fölkelőket egyik-másik hadállásukból kiszorítani, a komoly előrenyomulást még sem kísértik meg. Ugy látszik MacMahon vagy nem bizik egy tömeges támadás sikerében vagy pedig a folytonos apró, de fűrge csatározásokban kifáraszthatni véli a fölkelőket, mialatt a körülzárulás mindig telyesebb és a lázongó fővárosra nézve szorosabb s fenyegetőbb lesz.

Ez utóbbi mindenesetre a humanitást szemmel tartó eljárás lenne, csak hogy egytuttal a versaillesi kormány tekintélyét külföldön ép úgy, mint otthon jelentékenyen megingatná, amint hogy az eddig történetek már meg is ingatták.

Mindazon esaták, melyeket a versaillesi csapatok már hetek óta angazsziroznak a fölkelők ellenében, mint a „Temps“ megjegyzi nem állnak másból, mint sok töpör pazariastól, s 5—6 óra rövid és borzasztó lármából, mely tudvalevőleg kevés embert pusztít el.

Az utóbbi napokban azonban, ezen löporpazarlásnak mégis lett annyi eredménye, hogy a kormánycsapatok a kis Bekon vásárhelyt elfoglalták, mely egy a Szajnára dőlő vasárlaton van építve, s innét a Sajna balpartja különösen pedig Asnières fölött uralkodik. A fölkelők egyébiránt a boulognoi erdőben sem tarhatták magukat, úgy hogy a versaillesiek tüzésége most Párisnak egész nyugati részét lőheti, különösen pedig Ternes, Maillot, Dauphine és la Muette kapukat.

A „Prov. Corr.“ Favrenak a nemzetgyűlésben tett azon nyilatkozatára vonatkozólag miszerint a poroszokkal nem folytatott alkudozás a beavatkozás iránt, egy cikket tesz közzé, mely kevés modositással szintén megerősíti a francia külügyminister előadását. A porosz kormány — mond a „Prov. Corr.“ — kötelességének ismerte lehetőleg segédkezet nyutani a versaillesi kormánynak, terhes feladatának megoldására, de ezen túl mit sem tett arra, melyből kitűnnék, hogy Franciaország belügyeibe akarna avatkozni. Erre szándéka ellenére csak akkor határozna el magát, ha az események folyása által Németország érdekei komolyan veszélyeztetve lennének. Ezen esetben azon 500,000 főnyi sereg, mely 200,000 embert pár óra alatt képes Páris kapui elé vetni, elégséges eszköz lenne ezen érdekek gyors és hatályos megvédésére. Egyébiránt ezen határozott nyilatkozattal egyideűleg kimondjuk ama reményt is, hogy Franeziaország a mostani súlyos válságot tul fogja élni, s nemsokára vissza fog térni ama közállapothoz, mely biztosítja Németország iránti kötelezett-ségeinek telyesítését.

V e g y e s .

(Szembetegeink érdekében.) Az országos szemgyógyintézet Brassóban folyó év márczius 1. napjától, september végéig felvétetni kívánó szembetegek számára nyitva áll. Tehetség nélküliek ha szegénységi bizonyítvánnyal jelentkeznek, ingyen részesülnek teljes ellátásban és gyógyításban. Jónak tartanók, hogy a vidéken és a székelyföldön ez községenként tétessék közhírré.

Előpataki ásványvíz.

Több évi tapasztalat azt tanította, hogy a február és márczius havakban töltött víz eredeti jóságát és oldó erejét sokkalta tovább és jobban megtartja mint a más időszakokban töltött. Ugyan-azért úgy intézkedtem, hogy f. év február és mártius havaiban a főkutból tiszta új üvegekbe, javított dugaszolással annyi víz és úgy töltessék, hogy a víz minősége iránti minden igénynek elég legyen téve és minden megrendelés a leggyorsabban teljesíthetők.

Lehető hamisítások kikerülése céljából a raktáramból kikerülő üvegek cink-kupakkal vannak ellátva, melyen köriratban kinyomott betűkkel e szavak: „Előpatak Dr. Otrobán,” közepén pedig „1871” olvashatók. Továbbá örömemre válik tudathatnom, miszerint a tavalyi árakat, az idém tetemesen leszállíthatom és az által ezen jó hatású víznek élvezhetését könnyebbíthetem. Ugyanis egy 50 nagy üveget tartalmazó ládának ára az idén csak 7 frt. 50 kr. egy 66 kisebb üveget tartalmazó 7 frt. és a közönség kényelmére újabbán készült 25 nagy üveget tartalmazó ládának ára 4 frt. Az üvegenkénti eladást a brassói fogyasztó egyesület (Consumverein) eszközli.

Egyszersmind ajánlom a felügyeletem alatt készült

„Előpataki hajtó pezsgő-porokat“

melyeknek főraktára Brassóban Száva Gerő urnak „a koronához” czimzett gyógyszertárában van.

Dr. Otrobán Nándor.

42 9—0

Fehér mell-szörp Mayer G. A. W. gyarából.

Az egyedüli szer mell-fájdalom, hosszas rekedtség és a tüdő elnyájkódása ellen, a mely mindenki által legjótékonyabb hatással használtatott. Ezen szörp már az első használat alkalmával láthatólag előnyös hat, különösen görcsös köhögésekben, szárhurutban a torokingeret és legnyakasabb köhögéseket, a száraz betegségekben köhögést sőt a vérhányást is biztosan megszünteti.

Pagliano-szörp

Pagliano Hieronimus, florenzei gyógytanártól.

Egész Európában elismert minden belbajokban páratlan házi szer, melynek sok ezren köszönik visszanyert egészségüket, ezen szer kitünőségéről több száz bizonyítvány kezeskedik.

Mindkét páratlan gyógyszer csak is

Mailat J. P.

a „Strucz madárhoz” czimzett kereskedésében található Brassóban. 9—0

Hazai finom és jutányos

rum, liqueur és rozsolis gyára

Kenyeres Károlynak

Brassóban, Felváros, Katalin-utca 288. sz.

kút-utca 315/16. sz.

ajánlja dús raktárát mindennemű rum, liqueur, rozsolis, szeszek, essenciák, kivonatok és egyáltalában minden ezen szakmába vágó cikkekkel legkitünőbb minőségben a legolcsóbb gyári áron.

A liqueur-palaczkok legizletesebben kiállítva a legújabb és legkellendőbb alakban.

Továbbá ajánlja ugyanannak a művegytani készletek gyára a többek között a már általánosan mint kitünőnek elismert tinta, szines és fekete, író és másoló tintákat minden minőségűt, diszletes palaczkokban, legolcsóbb áron.

Nagy raktár kitünő szép szövétnekekből, szilárd crajon festékekkel megfestve vagy kék papírral bevonva.

Terjedelmes árjegyzékekkel bármikor szívesen bérmentve szolgálók.

Az ország nagy részét láttam el már eddig is gyártmányaimmal, s bizalommal hívom fel a közönséget, hogy gyártmányaimat a hasonmái külföldiekkel összehasonlítsa. A mi pedig az árakat illeti, épen azért, mert itthon állítom ki, feltünőleg olcsóbban szolgálhatok akármely külföldi cégénél. (4) 8—0

Hirdetmény.

Alatt irt, közzétenni kívánom, miszerint a Kézdivásárhelyi közönség előtt „Uniokert” néven ismert mulató-helyemet „f. év április 30-án” kedvezőtlen idő esetében pedig, (május 7-én) kívánom megnyitani, a helybeli zenekar közreműködésével. Midőn ugy ez alkalomra, mint a megnyitandó idény tartama alatt a t. közönség mentől tömegesebb látogatása általi szíves pártfogását kérem, magam részéről is ajánlom kész szolgálatomat és arra törekvő igyekezeteimet, hogy ujonnan berendezett mulatóhelyemen a t. pártfogó közönség mentől több élvezetett szerezhessen. (79)

K.-Vásárhelyt 1871 április 15-én.

Kölönte Mózes.

18 2—6 Pesten, bécsi-utca 2-dik szám.

és szines abtalt-rendeket a legolcsóbb áron.

Jelen idényre

divatárunk-, vászon-, butorszövet- és szőnyeg- raktárunkkal ajánljuk a legnagyobb választékban

PAPÍR-KÁRPITAINKAT

(Papier-Tapeten)

Fischer J. L. és fiai,

Sz. 1168 t. 1871.

80 1—3

Pályázati hirdetmény.

A főméltóságú m. kir. igazságügyministeriumnak idei Január hava 21-ről mult évi 22.969 szám alatt kelt magos rendelete folytán, ezennel felhivatnak mind azok, kik a három és törvényesen egyesült Miklosvárszékek törvényhatósága területén Sepsiszent-Györgyön évi 800 frt. fizetéssel rendszerezett telekkönyv vezetői állomást elnyerni óhajtják, szakképzettség, tanulmány és eddig viselt hivatalukról kiállított bizonyítványokkal felszerelt szabályszerű folyamodványukat ezen szék tisztségéhez folyó év május hó 1-ig beadni.

A jogi tanulmányok és telekkönyvi vizsgát jó sikerrel letett pályázók a kinevezésnél elsőbbségben részesülnek.

S.-Szt.-Györgyön 1871 évi április hó 20.

Háromszék tisztsége.

145.—1871.

77 3—3

Hirdetés.

Melynélfogva ezennel közhírré tétetik: hogy Hosszufaluból az Osánczi vámra vezető utat átvágó Garcsin nevű folyóra egy új köhidnak építése f. évi Aprilis hó 23-án délutáni 3 órakor a hosszufalusi község irodájában tartandó árlejtés utján kifogadtni. —

Ezen árlejtéshez megjelenésre minden vállalkozni kívánók oly figyelmeztetéssel szállíttatnak fel, hogy ők addig is az építésről készült tervet s hozzatartozó számitási iratokat a kiadási feltételekkel együtt az alólirt járási felügyelőnél megtekinthetik. —

Brassó 1871-ik évi Aprilis 12-én.

Pánczél Joachim,
tanácsos és felügyelő.

74 Eladó ház.

A Bolonyába mesterutszában a 203 szám alatt fekvő lakház mely áll 3 szobából, 1 konyhából és kamarából, udvarának terjedelme 144 □ öl és azon van istálló, csűr és egy nagyszekérszin; szabadkézből eladó. 2—3

Értekezni lehet a szerkesztőségénél.

A Nr. 1 czimű szalodában

a tisztelt közönség használatára áll 30 csinoson és tisztán butorozott szoba, egy diszes terem és kávéház, valamint kitünő szépségű kerti helyiség; legfinomabb kül és belföldi borok, különböző serek, pontos szolgálat és mérsékelt étel árak.

Szobák ára 80 kr., fel legfennebb 1 forint 50 kr.

Fentebbiek ajánlata mellett biztosítom a tisztelt közönséget miszerint minden igyekezeteim abban fog öszpontosulni, hogy tisztelt vendégeim teljes megelégedését kiérdemeljem. (79) 2—5

Brassó tavasz elő 1871.

Wanke János,

vendéglős és a Nr. 1 szálloda haszonbérloje.